

คลังความรู้โลก

จากเอกสารสิทธิบัตรนานาชาติ (24)

: เส้นทางสู่นักวิจัยมืออาชีพ ต้องมีเป้าหมายชัดเจน

และมุ่งมั่นสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (ตอนที่ 1)

อ่านฉบับย้อนหลังได้ทาง <http://rescom.trf.or.th>

ปราโมทย์ ธรรมรัตน์

สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ifrpm1@yahoo.com , www.toryod.com

“อาจารย์ นักวิจัย และผู้คน จำนวนมาก ไม่สามารถสร้างชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการสาขาใดๆ ได้ เพราะไม่ได้วางเป้าหมายชีวิตของตนเองให้ชัดเจน ไม่ได้วางเป้าหมายอาชีพ ไม่ได้วางแผนสร้างความสำเร็จของตัวเอง ไม่ได้สร้างจุดยืนที่มั่นคง และไม่ได้ลงมือทำงานอย่างจริงจังมากพอ จนถึงระดับที่สร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ เราลองมากำหนด เป้าหมายความสำเร็จเฉพาะทาง วางแผนปฏิบัติ และลงมือทำ ความสำเร็จในอาชีพ สร้างนักวิจัยมืออาชีพที่ทำประโยชน์แก่สังคม”

เป็นนักวิจัยหน้าใหม่ เพิ่งจบใหม่ เพิ่งเข้าทำงาน จะทำวิจัยเรื่องอะไรดี?

สิ่งแรกก็คือ พิจารณา ทำการวิจัยให้อยู่ในกรอบภาระหน้าที่หลักของหน่วยงาน และตรงกับสาขาวิชาการที่ได้เรียนมา หรือที่เรามีความเชี่ยวชาญ โดยเลือกกรอบงานวิจัยที่มีความสำคัญสูงและก่อให้เกิดประโยชน์เกิดผลกระทบต่อการพัฒนา โดยให้ความสำคัญต่อ

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากผลงานวิจัย ต่อส่วนรวม หน่วยงาน และตัวเรา

สำคัญที่สุด คือต้องเป็นเรื่องที่เรารัก เราชอบ เพราะถ้าเรารักก็ทำได้ดี ทำงานสนุก ทุกอย่างจะค่อยๆ ดีขึ้นๆ ก้าวหน้ารวดเร็วขึ้น จนกระทั่งประสบความสำเร็จในอาชีพในที่สุด

ทำอย่างไร ? จึงจะเป็นนักวิจัย ที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

จากนั้นต้องกำหนดกรอบหัวข้อหลัก ที่เราจะมี **ความเชี่ยวชาญเฉพาะในขนาดออกมาให้ได้** นักวิจัยส่วนใหญ่ ไม่ได้กำหนดกรอบ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญเฉพาะของตัวเองไว้ตั้งแต่ต้น มักเพียงแค่ว่า ตนเองจะทำงานเกี่ยวกับเรื่องนั้นเรื่องนี้ บ้างก็กรอบกว้างไปบ้าง บ้างก็ไม่มีชัดเจนของกรอบความเชี่ยวชาญที่จะพัฒนาขึ้นในอนาคต

หากไม่ได้กำหนดความเชี่ยวชาญในอนาคตให้ชัดเจนไว้ตั้งแต่ต้น และประกอบกับ **ปัญหาในการหาทุนสนับสนุนการวิจัย**

ซึ่งทุนวิจัยส่วนใหญ่ พิจารณางบประมาณปีต่อปี ปีนี้เรื่องที่
ตั้งใจไว้ขอทุนได้ ปีต่อไปขอทุนไม่ได้ แต่ได้ทุนวิจัยเรื่องอื่น
ก็เลยทำวิจัยสะเปะสะปะ เรื่องนั้นที เรื่องนี้ที ตามทุนที่ได้รับ
หรือตามกระแส หรือตามที่แหล่งทุนได้กำหนดยุทธศาสตร์หรือ
หัวข้อวิจัยมาให้เสนอโครงการ

นักวิจัยที่ดีต้องคอยควบคุมไม่ให้เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมาจนไม่มี
ทิศทาง ไม่มีจุดยืนที่แน่นอน เมื่อกำหนดกรอบความเชี่ยวชาญ
ในอนาคตได้แน่นอนแล้ว และชวนช่วยหาความรู้ พัฒนาขีดความ
สามารถ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ หมั่นเข้าร่วมกิจกรรม และหมั่นสร้าง
ผลงานเรื่องนั้นๆ จนมีชื่อเสียง มีผลงานเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รู้จักว่า
เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เช่น นึกถึง “กล้วยไม้” ก็นึกถึง
ท่านศาสตราจารย์ ระพี สาคริก จากการทำท่านเป็นผู้บุกเบิกการ
พัฒนากล้วยไม้จนเป็นที่ขจรชื่อกิจ เป็นต้น

**ในอนาคต ท่านจะเป็นนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ
ในเรื่องอะไร ?**

สำหรับนักวิจัยรุ่นเยาว์ หรือรุ่นกลาง ท่านลองกำหนดกรอบ
หัวข้องานวิจัย ที่เราจะพัฒนาสร้างความเชี่ยวชาญในอนาคต ไป

พร้อมๆ กัน โดยกรอบความเชี่ยวชาญควรเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
มีโอกาสการพัฒนาสูง เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และ/หรือเป็น
ประโยชน์ต่อสังคม และเรามีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาสร้าง
ความเชี่ยวชาญ สร้างความโดดเด่นในเรื่องนั้นๆ ได้ และที่สำคัญที่สุดคือ
ต้องเป็นเรื่องที่เรารัก เราชอบมากที่สุด

**ให้ท่านลองลงมือเขียน กำหนดความเชี่ยวชาญของท่าน
ออกมาโดยกรอกข้อความ ต่อไปนี้**

ข้าพเจ้า (จะ) เป็นนักวิจัย ที่มีความเชี่ยวชาญ เรื่อง .....

(เขียนเป็นประโยคดังตัวอย่าง โดยให้มีคำสำคัญอย่างน้อย 3 คำหลัก เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพสำหรับเด็กอ่อน, การปรับปรุงพันธุ์ กัญชง กล้วยไม้ โดยการตัดต่อยีน, พัฒนาระบบวนการแช่เยือกแข็ง แบบรวดเร็ว สำหรับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อการส่งออก)

ประเด็น สำคัญ หรือข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญ ที่ท่านจะพัฒนาขึ้น มีดังนี้

1 .....

2 .....

(เมื่อเขียนเป็นประโยคออกมาได้แล้ว ให้ท่านกำหนดคำสำคัญหลักและคำสำคัญรอง ออกมาจากประโยคที่ท่านเขียนไว้นี้)

คำสำคัญที่สุด คือ 1. ....

คำสำคัญรองลงมา คือ 2. ....

และคำสำคัญลำดับสาม คือ 3. ....

สิ่งสำคัญที่ต้องคอยระวัง เพื่อไม่ให้เขว ไม่ให้เบลอ คือ เมื่อท่านได้กำหนดกรอบหัวข้อความเชี่ยวชาญหลักได้ชัดเจนแล้ว มีความมั่นใจแล้ว การเสนอโครงการวิจัย การทำงานวิจัยต่างๆ ตลอดไปจนถึงการปฏิบัติงาน การทำกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จะต้องจัดการให้อยู่ในกรอบความเชี่ยวชาญที่เราตั้งไว้เป็นหลัก

และจะต้องมีบทบาทช่วยเหลือ สนับสนุน ไปจนถึงระดับที่จะเป็นผู้นำที่สร้างสิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นแก่วงการ สร้างผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่วงวิชาการสาขานั้นๆ จึงจะสามารถสร้างชื่อเสียง จนเป็นยอมรับในวงการวิชาการสาขานั้นๆ ได้

โดยควรมีจุดที่เป็นประเด็นทางเทคนิคที่เชื่อมโยงงานวิจัยเรื่องต่างๆ เข้าด้วยกันได้ อาจเป็นการเชื่อมโยง โดย

ชนิดผลิตภัณฑ์กลุ่มเดียวกัน เช่น ผลิตภัณฑ์นมอบ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแป้งข้าว,

ชนิดวัตถุดิบกลุ่มเดียวกัน เช่น อาหารหมักดองจากผัก,

เครื่องมือชนิดเดียวกัน เช่น เครื่องทอดสุญญากาศ,

กระบวนการกลุ่มเดียวกัน เช่น การทำแห้งแบบ Fluidized bed, การเพาะเลี้ยงเนื้อเยือกกล้วยไม้ตระกูลหวาย เป็นต้น

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ “ใจ” ต้องมีจิตใจ จดจ่อ มุ่งมั่น พุ่มเท และรัก ในเรื่องที่ทำวิจัยนั้นๆ มีความสุข และสนุกที่จะทำวิจัยเรื่องนั้นๆ ค่อยๆ สร้าง รู้จักสะสมความสำเร็จเล็กๆ และก้าวสู่ความสำเร็จที่ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ และสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่สังคม

(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่หน้าเว็บเพจยอดคน ในต่อ ยอดดอทคอม ที่ www.toryod.com/YodKon.php)